

Je přirozené, že inspekční práce se v jednotlivých zemích liší, ať už jde o samotný způsob výkonu inspekční činnosti nebo její zaměření a cíle vycházející z historického kontextu a specifik jednotlivých vzdělávacích systémů (od formalistické kontroly až po mentorskou úlohu školních inspektorů). Rozdílné jsou také šká-

ly a kritéria, na základě kterých jsou školy hodnoceny. Zatímco v některých státech mají školní inspektori k dispozici čtyř, šesti či sedmibodové stupnice, v jiných zemích jsou školy posuzovány pouze podle dvoustupňové škály. Shoda nepanuje ani v samotném zveřejňování inspekčních zjištění. Jsou země, kde

výsledky inspekce nedostávají ani hodnocené školy.

V řadě otázek však lze nalézt společná místa. Jak v závěrečné řeči shrnul ředitel Středočeského inspektorátu České školní inspekce a zároveň člen Výkonného výboru SICI Petr Drábek, který dvoudenní akci pro-

Zprava: ústřední školní inspektor Tomáš Zatloukal a ředitel Středočeského inspektorátu České školní inspekce a člen Výkonného výboru SICI Petr Drábek.

Náměstek ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Stanislav Štech.

Hlavní školní inspektor Marc Foucalt z francouzské školní inspekce.

Vedoucí školní inspektorky Carol McDonald a Sadie Cushley ze skotské školní inspekce.

Zleva: Panayotis Kyrou z Kypru a Sara Romiti z Itálie.

Zleva: Joa Baum z Lucemburska, Herman Franssen z Nizozemska a Franck Livin z Belgie.